

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XVII. De Raptoribus, Incendiariis, & Violatoribus Ecclesiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63462](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63462)

plexus, oscula, & tactus non impudici, locutio-
nes amatoria, aspectus affabiles; quia Sponsalia
dant jus ad talia amoris & benevolentiae signa ad
conciliandum futurum Matrimonium; quamvis &
ista ego dissuadenda censeam ob periculum pro-
grediendi ulterius. Vid. Sanch. disp. 46. lib. 9. cit.

TITULUS XVII.

De Raptoribus, Incendiariis, & Violatoribus Ecclesiarum.

SUMMARIUM.

1. Quinam sint Raptore, Incendiarii, & Violato-
res Ecclesiarum: quid & quotuplex Rapina,
Incendium, Sacrilegium.
2. Quæ sit pœna Raptoris, vel Rapinae.
3. Quæ Incendii Dolosi, & Culposi.
4. Et quæ Violationis Ecclesiarum.
5. An præsumendum sit dolus, vel culpa, casu quo
oritur Incendium, & nescitur origo.

JAm sequuntur delicta, quibus læditur proximus in bonis & rebus Fortunæ, nimirum Ra-
pina, à qua hoc loco Raptore Rauber/ In-
cendium, à quo Incendiarii, Brenner/ Mord-
Brenner/ & violatio ac spoliatio Ecclesia-
rum, à qua Violatores Ecclesiarum denqminantur,
& hoc titulo explicantur; dein Furtum, Usura,
Crimen falsi, Sortilegium, & Collusio, quæ in se-
quentibus. Porro Rapina, nempe rerum (de
Raptu enim personarum in tit. præced. & tit.
lib. IV. jam actum est) strictè sumpta de-
Pars II.

Tt

fini-

658 LIB. V. TITULUS XVII.

finitur esse *injusta rei alienæ mobilis per vim facta ablatio*, *lucri faciendi causā*: adeoque differt i furto, quod Fur auferat rem occulte & sine violentia ac nemine resistente, licet subinde per violentiam aut effractionem sibi viam faciat ad a rendum: Raptor autem violentè & manifeste rem extorqueat, ac duplice inferat proximo iuriam, unam in rebus, uti fur, alteram ipsi personæ: quare & duplice contrahit obligationem restituendi rem ablatam, & satisfaciendi personæ pro illata iuria. Differt quoque à *Prudentia*, quam etiam vocant *viarum gravitationem vel barbarè Roboriam*, quod hæc superaddat infidiosam in viis, sive publicis sive privatis, aggrationem, at citra occisionem: qui sic agunt, vocantur *Strassen-Rauber*. Per vim intelligitur sive *privata*, quæ sit sine armis, quæm *publica*, quæ cum armis: nihil tamen interest, an vis inferatur auctu, vel solùm paretur contra resistentem; nec an quis vim inferat per se ipsum, vel per alios auxiliū ferentes. *Incendium* est damnum igne dūtum, quando nempe quis ædificia, domos, praedia, pagos, oppida, Ecclesias, aut bona aliena, sive getes, fœnum, fructus apposito igne incendit, devastat: si id fiat dedita operâ, deliberata, dolô malo, *Dolosum*: si non studiosè, at non sine culpa negligentia vel imprudentia, *Culposum*: sine dolo & culpa, *Casuale* nuncupatur, quod nempe prævideri, vel prævisum averti non posse. *Violatio Ecclesiæ* hic dicit violentam effractionem locorum sacrorum cum spoliatione, atque involvit sacrilegium, quod tripliciter committit potest: si res sacra de loco sacro: res sacra de loco non sacro:

sacro: si res non sacra de loco sacro (ibi depo-
sita) surripiatur.

Dico 1. Pœna Raptoris de Jure Civili est duplex, 2
Civilis & Criminalis: *Civilis*, si agatur civiliter
actione vi bonorum raptorum, & hæc actio insi-
tuatur intra annum utilem, est quadruplum, cui
tamen simplum seu persecutio rei ablatæ ineſt. *pr.
Inſt. &c. l. 2. C. de vi bonorum raptor.* ubi etiam con-
ceditur actio furti contra Raptorem. *Criminalis*,
si agatur criminaliter ad vindictam publicam, est
pœna extraordinaria. *l. ult. ff. de privat. delict.* niſi
accederit qualitas prædationis; tunc enim est pœ-
na capitalis. *l. 28. §. 10. ff. de pœn. etsi unica vi-
ce contigisset. Conſt. Pœn. Caroli V. art. 126.* Ho-
die proin Rapina accensetur delictis publicis; cùm
tamen olim inter privata numerari consueverit. In
Germania ferè solet esse pœna gladii cum imposi-
tione cadaveris ad rotam. *Actio vi bonorum rapto-
rum & actio furti* in multis hodie locis videntur
exoleviſſe, postquam rapina & furtum publicis
vindicantur pœnis. D. Greneck h. n. 6. De Jure Ca-
nonico Raptor excommunicari jubetur, &, niſi
plenè ſatisficerit, ipſi neganda absolutio, atque,
ſi renuat ſatisfacere, mortuo ſepultura ſacra. *c. 1.*
2. 3. b. t.

Dico 2. Pœna Incendii Dolosi de Jure Civili 3
moderno est ignis, & vivicomburium. *Conſtit.
Carol. art. 125.* vi consuetudinis tamen vel sta-
tuti alicubi ſolent prius ſtrangulari, & tum cor-
pora rogo injici, ad evitandum desperationis pe-
niculum. Dixi, *Dolosi*; *Culpoſum* enim pro qua-
litate culpæ, latæ, levis, levifimæ puniri arbitriarîe
potest; cùm neque lata culpa in delictis æquipare-

660 LIB. V. TITULUS XVII.

tur dolo : locum tam habet actio Civilis ad reparationem damnorū & interesse, ad quod ante sententiam non obligatur, qui per culpam merè Juridicam fuit causa incendiī non coniunctam cum Theologica, bene tamen, si culpa Theologica, saltem gravis, intervenisset. Incendium Fortuitum vel Casuale nulli subjacet pœnæ. De Jure Canonico qui templa & loca sacra aut religiosa dolosè incendunt, ipso facto sunt excommunicati, qui loca profana, præter pœnitentiam trium annorum excommunicandi. can. 31. 32. caus. 23. q. 8. c. 19. de fin. Excomm. c. 6. de injur. Sed nec isti, nec illi abscondi sunt, vel in loco sacro sepeliendi, nisi primadamna data resarciverint. can. 32. cit. c. 5. h. t. v. insuper obligatio resarciendi transire dicitur ad hæredes injustè damnificantium, nempe in quantum patitur hæreditas.

4 Quæres, quid præsumendum, dolus, culpa, et casus fortuitus, si v. g. in ædibus ortum sit incendium, nesciatur tamen, quo authore vel origine. Dolus non præsumendus. per l. 6. C. de dolu na-
lo. bene tamen aliqua culpa inhabitantium in genere. per l. 3. §. 1. ff. de Off. Præf. Vig. nullus homen in particulari præsumenda est culpa, nisi per inquisitionem gravia contra aliquem indicis de præhensa sint. Quamdiu autem de nullo ex domesticis in particulari præsumi potest culpa, ne paterfamilias nec ullus aliis compelli potest ad parandum damnum incendiō datum aliis. Gili. obf. 21. n. 4. seqq. Harpprecht §. 14. Inst. de L. Aqu. n. 9. & alii ex l. 23. inf. ff. de R. J. contra Facili. Wesenbec. Si verò certò, saltem præsumptive, reuerteretur de alicujus determinatai culpa; velis est pos-

familias ipse, & conveniri potest ad reparanda dama, vel est unus ex famulis, & tunc paterfamilias, si famulus deliquerit extra officium suum, ad quod assumptus est, aut pro diligente semper habitus, conveniri nequit. P. Schmalzgrueber *b.t. n. 97.*
98. cum Masc. Farinac. Carpz.

Dico 3. Pœna Violationis Ecclesiarum de Jure Civili antiquo fuit varia, hodierno autem *Carolin.* *Conſt. art. 172. seqq.* sic punitur: si quis etiam, sine effractione, aufert sacram hierothecam, Monstranz/ cum hostia consecrata, vivus est comburendus; si aliud vas sacrum, aureum vel argenteum, patenam vel calicem, etiam extra locum sacrum, aufert; item si furandi causâ effringit, vel dolosis instrumentis aperit, templum, sacrarium, sacristiam, cippum, vel capsam eleemosynariam, alio mortis genere plectendus est: si verò sine effractione res sacras minoris considerationis, v. g. candelabrum, mappas altaris, aut res profanas in Ecclesia depositas aufert, sicut fur profanus, pœnâ tamen non ita facile mitigatâ, puniri debet. De Jure Canonico, qui cum effractione spoliant Ecclesiás, ipso factō dicuntur excommunicati. *c. 22. de sent. Excomm.* (quæ excommunicatio, secuta denuntiatione, reservatur Pontifici) neque absolvendi sunt, vel in loco sacro sepeliendi, nisi pro posse priùs satisficerint, uti de Incendiariis dictum.

TITULUS XVIII.

De Furtis.

SUMMARIUM.

I. *Quid sit furtum.*

Tt 3

2. *Quo-*